

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](#)

quæ in Deum benignissimum patrem commisimus. Hæc tristitia salutem operatur, 2. Cor. 7. v. 10. & Deo magis placet quam omnia alia sacrificia, Psalm. 51. vers. 18. 19. Columba autem, quam puerpera in Vetus. Testam. pro se & filio offerre tenebatur, mysticè fidem denotat, per quam fidelis anima in vulneribus CHRISTI se abscondit, ut columba in foraminibus, Cant. 2. vers. 14.

De Secundo.

Fuit pars prima, sequitur altera, ubi duo consideranda veniunt:

I. Simeonis persona, quæ describitur

I. *Ratione appellationis.* Nam Simeon appellatur, quod auditorem significat. Tales Simeones esse oportet omnes Christianos, ut verbum Dei diligenter audiant, & in puro corde custodian, Luc. 8. v. 15. est enim verbum vitæ, Johan. 6. vers. 68. quod animas nostras salvare potest, Jac. 1. vers. 21.

2. *Ratione habitationis,* quam habuit in Civitate Hierosolyma. Hierosolyma est typus Ecclesie, Galat. 4. vers. 26. Apoc. 21. vers. 2. cujus cives nos esse oportet, si benè beateque aliquando mori velimus. Sicut enim extra arcam Noæ omnes suffocati sunt in aquis diluvii: Ita extra Ecclesiam non est falsus. Fores sunt canes, Apoc. 22. vers. 15.

II. Virtutum Corona, ad quam pertinet

I. Pia Conversatio. Erat enim

I. *Vir justus, non inhaesivè,* qualis in conspectu Dei non est ullus vivens, Psalm. 143. vers. 3. sed imputativè, quia in promissum Patribus Messiam creditit, & hæc

Simeon à quodam pingi solet coag. vid. 9. spp. tract. Sch. V u. 2

ipsi fides in justitiam imputata est, ad Roman. 4. vers. 11. Hinc est, quod dicitur expectante consolationem Israëlis, id est, Christum Redemptorem mundi, cuius sanguine justificatum ab ira se servari credidit, Roman. 5. vers. 9. inchoatiè, quia justitiam quoque in operibus factatus est, iisdemque fidem suam declaravit, Jacob. 2. vers. 18.

2. *Vir pius,* in Graeco est εὐαρθρός, hoc idem est quod religiosus. Religiositas autem sive pietas ista timorem Dei se complectitur, qui peccatum expellit, & sapientia initium est, Sirach. 1. vers. 15. 25. Huc pertinet, quod Spiritus Sanctus in eo fuisse dicitur, à quo responsum accepit, ipsum non moritum, priusquam vidisset CHRISTUM Dominum. Qui enim Spiritu Dei aguntur, hi sunt filii Dei, Rom. 8. vers. 14. ibi dominantur fructus Spiritus & opera carnis exultant, Galath. 5. vers. 16. 22. O felices animas, quæ internum Spiritus Sancti testimonium in corde suo sentiunt. Nam eo ipso certi redduntur, quod sint filii Dei, CHRISTI membra, & domicilia Spiritus Sancti, & cuia Paulo exclamare possunt, certus sum, quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, &c. à charitate Dei nos separare poterit, quæ est in CHRISTO Domino nostro, Rom. 8. vers. 38. 39.

Sequantur hæc vestigia omnes hi, qui proiectoris sunt ætatis, & cum Simeone præsentem semper mortem in januis expectent, ne sint pueri centum annorum, Isa. 65. vers. 20. sed justitiam & pietatem sententur. Nam ea canities venerabilis est, quæ in viis justitiae reperitur, Proverb. 16. versicul. 31. & gloriofa corona senum timor Domini, Sirach. 25. v. 8.

2. Tem-

2. *Templi frequentatio*. Nam veniebat in Spiritu in templum, inquit Evangelista, & quidem eo tempore & horâ, qua Christus Dominus templi à parentibus adductus Patri coelesti sistebatur.

Si vis Christum iavenire, qui via, veritas & vita est, ad templum cum Simeone propera, sibi præsens est, Exod. 20. v. 24. Matth. 18. v. 20. & ambulat in medio candelabrorum, Apocal. 1. vers. 13. imò per ministros suos loquitur tecum de regno Dei, & consilium omne Sacr. Sanct. Trinitatis de negotio salutis humanæ tibi annunciat, Acto. 20. v. 27.

Quando igitur sentis impulsum Sp. S. quo te ad Conciones audiendas instigat, noli contempnere, ut multi solent, qui suggestionibus Diaboli obtemperant, & vel ad cauponam, vel ad opera alia profana se conferunt, sed cum Davide omnem in visitatione templi voluptatem colloca, Ps. 26. v. 6. 27. v. 4. 122. v. 1. 2.

3. *Iesuli amplexatio*. Nam accepit eum in ulnas suas, inquit Evangelista, & sine dubio exosculatus est. Quod nobis charum est, ulnis excipere, gremio fovere & exosculati solemus, ut testantur exempla Scriptura, 2. Reg. 4. v. 20. Marc. 10. v. 16. ita Simeon Christum in ulnas excipiens fidem simul & amorem suum declarat.

Sequamur dilecti, & Christum excipiamus

1. *Brachio dextro*, quod est brachium fidei, & promissionibus Evangelicis universalibus nos includamus, firmiter credentes, qui propitiatio factus est pro peccatis totius mundi, 1. Joh. 2. v. 2. quod etiam factus sit propitiatio pro peccatis meis, tuis, & omnium individuorum in mundo. Non enim vult ut ullus pereat, 2. Petr. 1. v. 9. tali fidei

CHRISTUS delectatur, Jerem. 5. vers. 3. eique vitam æternam promittit, Johan. 3. vers. 16.

2. *Brachio sinistro*, quod est brachium charitatis, eo Christum excipimus, quando membris ejus in his vel hospitium praetemus, vel eleemosynas erogamus. Id enim Christus olim sibi factum reputabit, Matth. 25. v. 40.

4. *Dei glorificatio*. Nam laudavit Deum, inquit Evangelista, quod hoc beneficio ipsum dignatus est, & Christum non tantum in carne videre, sed ulnis etiam excipere dedidit. Talis nos quoque decet gratiarum actio, qui Christum adhuc videmus in verbo & Sacramentis, nec ulnis tantum, sed ore & corde excipimus. Ore in Sacra cœna, corde vero per fidem, Galat. 3. v. 17. Hoc tantum beneficium grato animo agnoscere & celebrare debemus. Quid enim melius animo geramus, & ore promamus, & calamo explaneamus, quam Deo gratias? Hoc nihil dici potest brevius, nec audiri latius nec intelligi gratius, nec agi fructuosius, inquit Augustinus. Hoc placet Deo super vitulum novellum cornua producentem & unguis, Psal. 69. v. 32.

De Tertio.

R Estat pars ultima, Cyanea modulatione, quæ tribus membris absolvitur, sunt

I. *Moriendi desiderium*, quod aperit

1. *Quotidianâ mortis expectatione*. Nunc, inquit, nunc dimittis, q. d. paratus sum, veni Domine Iesu, quotidie te expecto. Ita nos quoque in perpetua mortis expectatione excubias quasi agere debemus, ut singulo mane cogitemus, fortassis hodi-

eina